

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010408
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5818010408.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému S. S., nar. XX.XX.XXXX I. Y., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.01.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. S., nar. XX. XX. XXXX I. Y., trvale bytom G. XXX, prechodne bytom G. XXX, okres Námestovo, majster vo výrobe, rozvedený, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 22. 07. 2017 v čase okolo 01.30 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci G. fyzicky napadol svoju manželku N. S.Ú., nar. XX. XX. XXXX, a to tak, že ju opakovane minimálne dvakrát udrel do oblasti tváre a vyhrážal sa jej zabitím, čo v nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, preto sa pred manželom ukryla v detskej izbe a svojím konaním jej spôsobil pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očí, ktoré si vyžiadali vyšetrenie na ambulancii úrazovej chirurgie s dobou liečenia v trvaní do 7 dní,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú N. S., nar. XX.XX.XXXX I. I. J. Y., trvale bytom G. XXX, prechodne bytom I. J. Y., Š. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo pod sp. zn. Pv 234/18 podal dňa 21.12.2018 tunajšiemu súdu obžalobu na obv. S. S. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písmeno a/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Obžaloba kládla za vinu obžalovanému, že dňa 22. 07. 2017 v čase okolo 01.30 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci G. fyzicky napadol svoju manželku N. S., nar. XX. XX. XXXX, a to tak, že v spálni na poschodí uvedeného rodinného domu ju viackrát udrel päšťami do tváre, po týchto úderoch ju sotil o stenu, následkom čoho spadla na podlahu, a počas toho, ako ležala na podlahe, viackrát do nej kopal nohou, následne z kuchyne vzal kuchynskú stoličku, ktorú hodil smerom k nej, ktorá dopadla na zem v jej blízkosti, potom ju silno chytil za zápästie oboch rúk a ťahal zo spálne po drevených schodoch schodiska na prízemie rodinného domu, kde ju ťahal v chodbe po koberci až pred rodinný dom, kde ju nechal, kde počas toho, ako ju fyzicky napádal, jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, čo v nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej pomliaždenie oboch temenných oblastí hlavy, pomliaždenie oboch temenne záhlavných oblastí hlavy, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch ramenných kĺbov a v oblasti oboch ramien, pomliaždenie a odreniny kože s podkožným krvným výronom v oblasti oboch lakťov, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti pravého predlaktia, podvrtnutie pravého zápästia ťažšieho stupňa, pomliaždenie a podkožný krvný výron v driekovej oblasti obojstranne viac vpravo, pomliaždenie a odreninu kože krížovej oblasti, pomliaždenie a podkožný krvný výron na prednej strane oboch stehien, pomliaždenie a podkožný krvný výron oboch kolien, odreninu kože na vonkajšej strane pravého kolena a pomliaždenie a podkožný krvný výron oboch predkolení s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 14 dní.

Obžaloba bola na súde prejednaná na hlavných pojednávaniach, ktoré sa konali v dňoch 26. 3. 2019 a 11. 6. 2019. Na hlavnom pojednávaní dňa 26. 3. 2019 bol vypočutý obžalovaný a hlavné pojednávanie dňa 11. 6. 2019 už bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok, v neprítomnosti obžalovaného, vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, ktorý už bol vypočutý na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, obžaloba mu bola riadne doručená, obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obhajca obžalovaného súdu doručil aj súhlas obžalovaného na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Poškodená bola o termínoch hlavného pojednávania iba upovedomená, na hlavné pojednávania sa nedostavila. V prípravnom konaní si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 500,- eur, titulom bolestného a ako odškodné za čerpanie dovolenky.

Obžalovaný S. S. po zákonom poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní a vypovedal, že deň pred údajným incidentom, boli na firemnej akcii, kde si poškodená pod vplyvom alkoholu spôsobila zranenia, ktoré sú uvedené v obžalobe. Očitým svedkom bola X. Ž., ktorá bola tiež na tejto firemnej akcii. Keďže poškodená tvrdí, že skutok sa mal údajne stať v rodinnom dome, pričom v rodinnom dome býva aj jeho matka, tak jeho matka je svedkom toho, že sa v rodinnom dome nič také, ako vypovedala poškodená nestalo. Počas firemnej akcie poškodenú jedenkrát dvíhal zo zeme, bolo to pod schodmi, ktoré vedu na terasu. Na udalosti si presne nepamätá, ale podľa výpovede jeho matky sa z firemnej akcie vrátili s poškodenou domov niekedy pred polnocou. Na udalosti si nepamätá preto, lebo bol opitý, ale opitá bola aj jeho bývalá manželka, ktorá alkohol nezvládla a viackrát tam aj spadla. Obvinenia bývalej manželky vníma ako pomstu, pretože má priateľku, s ktorou už má aj dieťa. Aj keď bol opitý a na udalosti si nepamätá, je si istý, že bývalej manželke zranenia nespôsobil, lebo nie je schopný niečo také urobiť. Z celej noci si pamätá, že sa na firemnej akcii zabávali, neboli stále spolu a postupom času si všimol, že bývala manželka sa trmáca, že ju bolo treba chytať aby nespádla, tiež si pamätá, že sa zosypala zo schodíkov, že ju dvíhal. Ale keďže pil aj on, tak spomienky má hmlisté. Bývala manželka trestné oznámenie podala, až po odstupe času, a to po tom, ako začal mať vzťah s terajšou partnerkou a ešte predtým mu volala, aby na ňu prepísal majetok. Pokiaľ uvádza, že bývala manželka si zranenia spôsobila sama, uvádza to tak preto, lebo je to jediný dôvod, ako mohli tieto zranenia vzniknúť. V to ráno keď sa zobudil, tak zistil, že manželka neleží v spálni vedľa neho, aj sa mu to zdalo zvláštne, lebo po takýchto akciách skoro nevstáva. Šiel si urobiť kávu a videl manželku ako sedí v detskej izbe a bola poudieraná. Ani sa jej nepýtal že čo sa jej stalo, pretože to bral tak, že

bola opitá a poudieraná, nestalo sa to prvýkrát a iba jej povedal, že „vidíš, čo s tebou robí tento alkohol“. Následne uviedol, že sa staral, že čo sa jej stalo, ale ona reagovala tak, že sa to zvrhlo do hádky, že čo sa stará, aj vtedy ráno sa pohádali, aj bývalej manželke povedal, že takto to už ďalej nepôjde, že sa určite budú rozvádzať, na čo reagovala tak, že to čo sa jej stalo, sa jej stalo kvôli nemu. Viac k zraneniam nič neuviedla. Na návrh prokurátora bola z dôvodu rozporu prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17. 05. 2018, pretože obžalovaný vypovedal, že k zraneniam sa jeho bývala manželka nevyjadrovala resp. mu len mala povedať, že zranenia sa jej stali kvôli nemu, ale v prípravnom konaní vypovedal, že bývala manželka ho už vtedy obvinila, že zranenia jej spôsobil on. Obžalovaný sa vyjadril, že rozpor vo výpovediach nevidí a na presnú komunikáciu si už nepamätá. Na tvrdenia poškodenej nereagoval, nevedel si ani predstaviť, že by bývalej manželke niečo také spôsobil. Potom išiel robiť na stavbu, bývalá manželka mala komunikovať zo svojou sestrou, vie o tom zo spisu a večer odišla z domu k svojim rodičom, prišla pre ňu jej sestra, ale odchádzať ju nevidel. Zranenia, ktoré utrpela bývala manželka považoval za bežné zranenia, ktoré utrpela už aj v minulosti pod vplyvom alkoholu, on nepovažoval za potrebné, aby išla s týmito zraneniami k lekárovi. S bývalou manželkou už vtedy fungovali len kvôli deťom. Fyzické konflikty nemali, iba sa hádali.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku, § 134 ods. 4 Tr. poriadku, § 270 ods. 2 Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne poškodenej N. S. z prípravného konania. Svedkyňa poškodená k súdenému skutku v prípravnom konaní vypovedala, že po príchode domov z firemnej akcie ju začal fyzicky napádať manžel, sotil ju, bil ju, hádzal po nej stoličku a udieral ju päťami do hlavy a brucha, tiež ju udieral nohou do ruky, všade. Udrel ju asi desaťkrát, išlo o silné údery. Počas útoku sa jej vyhrážal, že ju zabije a vulgárne jej nadával, aby zmizla z domu. Snažila sa brániť, obžalovaný ju chytil za ruky a ťahal ju dole po schodoch a vyhodil ju von. Akosi sa pozbierala, vyšla do detskej izby, kde sa pred obžalovaným zamkla, aby ju nebil a aby jej ďalej neublížoval. Obžalovaný si ľahol v spálni. Počas incidentu mala strach o život. Na firemnej akcii sa pošmykla a trošku sa udrela o taký väčší obrubník, z okuliarov mala zranenie pod okom. Viackrát nespada. Na akcii bola mierne opitá, obžalovaný bol dosť opitý. Toho dňa maloleté deti doma neboli, boli u jej rodičov. Svokra bola doma, svedkom incidentu, ako ju obžalovaný napadol hore na poschodí nebola, ale bola svedkom, ako ju bývalý manžel ťahal dole schodmi a vyvliekol ju von z dverí, kričala na obžalovaného, aby prestal a tiež ju volala, aby si išla ľahnúť k nej do spálne, aby išla spať k nej, ale ona odišla do detskej izby. Trestné oznámenie podala po časovom odstupe preto, aby sa takéto konanie neopakovalo.

Svedkyňa X. Ž. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa zúčastnila firemnej akcie, toho dňa bola v práci, na firemnú akciu, ktorá sa konala na ihrisku, prišla niekedy okolo 16.00 až 17.00 hod., ľudia tam už boli pod vplyvom alkoholu, aj obžalovaný a poškodená mali dosť vypité, aspoň poškodená mala toho dosť. Po nejakej chvíli, ako už bola na akcii, prišla k nim poškodená a povedala, že spadla, že spadla niekde medzi autami, ale nie je si istá, či to povedala poškodená, alebo niekto tam prítomný. Ale keď prišla k nim, všimla si, že poškodená mala nad pravým okom zranenie. V čase okolo 21.00 hod až 22.00 hod. odchádzala domov a keď prechádzala okolo schodov, ktoré viedli do baru, tak ako sa otočila, videla ako sa poškodená takmer zgúľala po schodoch dole, nevie či sa zadržovala zábradlia, padala, ako keď niekto vyleje vodu dole schodmi. Videla to zo vzdialenosti asi jeden až dva metre a pomyslela si, keďže mala oblečenú vojenskú blúzku bez rukávov, že ale bude vyzerať, že bude mať dobité celé ruky. Ku poškodenej vtedy nešla, videla že niekto ku nej ide. Čo sa týka schodov, po ktorých sa poškodená zgúľala dole, mohlo tam byť asi 5 až 6 schodov.

Podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne Q. S. zo dňa. 04.06.2018, svedkyne Z. H. zo dňa. 04.06.2018 a svedkyne J. H. zo dňa. 04.06.2018.

Svedkyňa Q. S. (matka obžalovaného) k súdenému skutku vypovedala, že predmetného večera nemohla zaspať, v noci bola svedkom, ako okolo asi 22. 30 hod prišli domov obžalovaný a poškodená, boli totálne opití. Poškodená bola doobíjaná po tvári, mala napuchnuté pery. Bola im vedy keď prišli otvoriť vchodové dvere, takže ich videla, poškodená sa jej javila viac opitá ako obžalovaný. V dome bolo ticho, k nijakému incidentu podľa nej nedošlo. Počas nasledujúceho dňa poškodenú vôbec nevidela, poškodená nemala rada, keď chodila na poschodie kde bývali poškodená s obžalovaným. Videla ju až večer, keď odchádzala z domu preč, dôvod prečo z domu vtedy odišla nepoznala. Obžalovaný sa staral o deti, keď poškodená z domu odišla, poškodená bola náladová, pila alkohol každý týždeň, fľaše schovávala.

Svedkyňa Z. H. (matka poškodenej) vypovedal, že k súdenému skutku sa vie vyjadriť iba sprostredkovane, poškodená jej volala počas dňa, že ju zbil obžalovaný, že ju vláčil po schodoch a že sa ho bojí, že už nevládze. Povedala, jej aby sa zbalila, že príde pre ňu J.. Večer sa cestou poškodená so sestrou J. zastavili na pohotovosti v Prešove. Dcéra sa jej sťažovala, na spolužitie s obžalovaným, že ju ponižoval, strápňoval a často sa ho bála, a to najmä potom, ako mala podozrenie, že má priateľku. Obžalovanému telefonovala ešte toho dňa, ako jej volala dcéra, obžalovaný jej telefón nebral. obžalovanému volal aj jej manžel, telefón mu obžalovaný zodvihol, manžel mu povedal, že problémy sa riešia ináč a nie bitkou a vtedy mu obžalovaný povedal, že keby boli spolu osobne tak by chcel, aby mu jednu vrazil, aby sa spamätal, ale že sa na nič nepamätá, že nevie čo spravil.

Svedkyňa J. H. (sestra poškodenej) vypovedala, že nebola svedkom udalosti z 22. 7. 2017, pamätá si, že bola pre sestru v G., z I. J. Y. vyrazila okolo 19.00 hod. a do G. prišla okolo 23.000 hod. Cestou sa zatačili na pohotovosti v Prešove. Sestra jej volala ráno a povedala jej, že obžalovaný ju zbil, že chce ísť na východ. Hovorila, že sa obžalovaného strašne bojí, aby pre ňu prišla. Keď prišla do G., sestra vyzerala katastrofálne, hlavu a ústa mala opuchnuté, pod očami modriny, viaceré zranenia mala o celom tele, na rukách, chrbte a nohách. Aby išla na lekárske ošetrenie sestru prehovorila, dala na jej naliehanie. Počas cesty jej sestra povedala, že ju obžalovaný zhodil alebo ťahal po schodoch, že jej hlavu udieral o stenu, ťahal ju po dlážke za vlasy. Tieto zranenia asi po dvoch, troch dňoch aj odfotila, fotografie doložila do spisu poškodená.

Na návrh prokurátora, postupom podľa § 263 ods. 2 Tr. poriadku, § 135 ods. 2 Tr. poriadku, § 270 ods. 2 Tr. poriadku súd oboznámil obrazovo zvukové záznamy z výsluchu svedkov - mal. S.M. a E.M. (deti obžalovaného a poškodenej). Mal. S. M. v prípravnom konaní odmietla vypovedať. Mal. E.M. sa ku súdenému skutku, nevyjadrovala, keďže v tom čase bola u starých rodičov vo I. J. Y.. Uviedla iba, že v minulosti bola svedkom, ako otec po mamine kričal, nadával jej, aj ju posotil, ťahal ju za vlasy, tiekla jej aj krv z nosa. Keď to videli, spolu so sestrou kričali, išli aj za babkou, ktorá po otcovi kričala, otec si zobral auto a odišiel.

Súd ďalej oboznámil listinné dôkazy a správy k osobe obžalovaného, odborné lekárske vyjadrenie na č.l. 240-249, lekársku správu na č.l. 250, fotodokumentáciu na č.l. 251-258, výpis z evidencie priestupkov na č.l. 279, správu o povesti na č.l. 268, fotokópia stiahnutej komunikácie cez sociálne siete na č.l. 268-271 a odpis z registra trestov na č.l.289.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku boli prečítané závery znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia , odvetvie psychiatria MUDr. Ľubice Faškovej č. 13/2018 zo záverov ktorého vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená závislosť od alkoholu a ani od iných návykových látok, ani patologické hráčstvo. jeho pitie má spoločenský charakter, pitie alkoholu ma nanajvýš charakter predstupňa závislosti. V čase uvádzaného trestného činu mohol byť v stave stredne ťažkej opitosti, mohol mať zvýšenú impulzivitu, znížené racionálne zvažovanie konania a jeho dôsledkov, znížené mohli byť zábrany k protispoločenskému konaniu a sebakontrola. Jeho rozpoznávací schopnosti boli zachované, ovládacie schopnosti mohli byť nepodstatne znížené.

Postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku boli prečítané závery znaleckých posudkov znalkyne z odboru psychológie PhDr. Katy Piačkovej č. 21/2018, č. 24/2018 a č. 25/2018 zo záverov ktorých vyplynulo, že osobnosť poškodenej N. S. je emocionálne labilná, s depresívnymi náladami, senzitivne vzťahovačná s prvkami hostility (nepriateľstva) a moróznosti. Jej správanie je často situačne determinované, časté je teatrálné odvádzanie vnútorného napätia a anxiety, čo poukazuje na histriónske rysy osobnosti. Schopnosť reprodukcie je znížená, má tendencie uvádzať skôr vnímané podnety skreslene, resp. uvádzať také, ktoré neboli vôbec explorované. Z uvedeného dôvodu a tiež z dôvodu prítomných konfabulačných tendencií a histriónskych rysov osobnosti, nemožno považovať výpoveď poškodenej za vierohodnú. Vzťah poškodenej voči obžalovanému je nepriateľský. Momentálne pociťuje negatívne emócie voči obžalovanému. Znalkyňa uviedla, že dôvodom podania trestného oznámenia vzhľadom na časový odstup môže byť pomsta, pretože obžalovaný má nový vzťah a výraznú mieru mohol zohrať tlak okolia. Mal. S.M. amal. E.M. vedia prežitú udalosť správne vnímať a zapamätať si ich a po časovom odstupe, sú schopné reprodukovať prežitý dej, sklony k nepravdivému spravovaniu deja zistené neboli. Maloleté sú ovplyvnené matkou a jej rodinou, prostredím, kde momentálne žijú.

Z odborného lekárskeho vyjadrenia a lekárskeho správ vyplynulo, že u poškodenej boli zistené zranenia: pomliaždenie oboch temenných oblastí hlavy, pomliaždenie oboch temenne záhlavných oblastí hlavy, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch ramenných kĺbov a v oblasti oboch ramien, pomliaždenie a odreniny kože s podkožným krvným výronom v oblasti oboch lakťov, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti pravého predlaktia, podvrtnutie pravého zápästia ťažšieho stupňa, pomliaždenie a podkožný krvný výron v driekovej oblasti obojstranne viac vpravo, pomliaždenie a odreninu kože krížovej oblasti, pomliaždenie a podkožný krvný výron na prednej strane oboch stehien, pomliaždenie a podkožný krvný výron oboch kolien, odreninu kože na vonkajšej strane pravého kolena a pomliaždenie a podkožný krvný výron oboch predkolení s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 14 dní.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané rozhodol dňa 11. 06. 2019 tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a uložil mu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a na podklade podaného odvolania Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd uznesením č. k. 1To/73/2019-326 zo dňa 3. 9. 2019 zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T/177/2018 zo dňa 11. 6. 2019 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu bolo, že prvostupňový súd po tom ako upravil skutkovú vetu oproti obžalobe jednoznačne neustálil dobu liečenia v súvislosti so zranením, ktoré mal za preukázané, že vzniklo následkom konania obžalovaného a vznikli tak pochybnosti vo vzťahu k správnosti skutkových zistení ohľadom doby liečenia.

Súd na hlavné pojednávanie dňa 14. 1. 2020, ktoré za splnenia procesných podmienok vykonal v neprítomnosti obžalovaného, predvolal znalca MUDr. Jána Jelenčika, ktorý vypovedal, že v predmetnej veci podal odborné vyjadrenie, na záveroch ktorého trvá. V prípade, ak by poškodená utrpela len zranenie, ktorým je pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc tak, dĺžka PN a obmedzenie v obvyklom spôsobe života by bola do 7 dní a vzhľadom na zranenie poškodenej ako aj lokalizáciu, tieto údery by museli byť minimálne dva. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku tohto zranenia, zotrúva na svojom odbornom lekárskom vyjadrení. Pri tomto zranení poškodená pociťovala bolesť v oblasti očníc, bolesť hlavy, a to v období do 7 dní, inak bola plne sebestačná pri všetkých bežných každodenných činnostiach.

Iné návrhy na doplnenie dokazovania neboli, boli prečítané listinné dôkazy predložené obhajobou, že momentálne prebieha na Okresnom súde Vranov nad Topľou konanie na návrh obžalovaného o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom D. a N., ktoré mali prejavovať záujem žiť v spoločnej domácnosti s otcom, t.j. obžalovaným.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na všetkých hlavných pojednávaniach, vrátane doplneného dokazovania v zmysle intencii odvolacieho súdu, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli v rámci dokazovania prebraté a na dôkazy, ktoré boli na hlavných pojednávaniach vykonané, oproti obžalobe inak ustálil skutkovú vetu, do skutkovej vety pojal iba okolnosti a skutočnosti, ktoré mal bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, pričom vykonané dôkazy a skutkové zistenia hodnotil v zmysle zásady in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného a konanie obžalovaného opätovne právne posúdil len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Jeho obrana spočívala v tvrdení, že v inkriminovanej dobe

bol pod vplyvom alkoholu a na udalosti, ktoré sa odohrali v rodinnom dome, po návrate z firemnej akcie si nepamätá boli vyvrátené závermi znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo psychiatria, z ktorých vyplynulo, že v čase uvádzaného trestného činu mohol byť v stave stredne ťažkej opitosti, mohol mať zvýšenú impulzivitu, znížené racionálne zvažovanie konania a jeho dôsledkov, znížené mohli byť zábrany k protispoločenskému konaniu a sebakontrola. Jeho rozpoznávací schopnosti boli zachované, ovládacie schopnosti mohli byť nepodstatne znížené. Obžalovaný sa bránil, že poškodenú fyzicky nenapadol a zranenia si musela privodiť sama, pádom na firemnej akcii, pretože poškodená bola značne pod vplyvom alkoholu. Obranu obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo, pre nedostatok dôkazov, musel súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Svedkyňa poškodená síce popísala priebeh napadnutia obžalovaným spôsobom, ktorý zodpovedal aj záverom odborného lekárskeho vyjadrenia, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení, ktoré objektívne utrpela a o ktorých predložila lekársku správu, z odborného lekárskeho vyjadrenia však zároveň vyplynulo, že mechanizmus vzniku takmer všetkých zranení (s výnimkou zranenia pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc), ktoré utrpela v priebehu predmetného večera a noci, zodpovedal aj obrane obžalovaného, že poškodená si ich mohla spôsobiť pri páde. Svedkyňa X. Ž., potvrdila obranu obžalovaného, že bola na predmetnej firemnej akcii a bola očitým svedkom pádu poškodenej, ktorá sa podľa jej tvrdenia takmer zgúľala po schodoch, ktoré viedli do baru, nevie či sa pri páde zadržovala zábradlia, padala, ako keď niekto vyleje vodu dole schodmi. Keď to videla, pomyslela si, že ale bude vyzerať, že bude mať dobité ruky, keďže mala krátky rukáv. Tiež uviedla, že okrem tohto pádu, mala poškodená padnúť aj niekde medzi vozidlami, o tom, iba počula, ale videla na tvári poškodenej zranenie. Aj svedkyňa poškodená potvrdila, že jedenkrát na akcii padla, že bola zranená pri oku od okuliarov. Iné pády odmietla. Súd však nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne X. Ž.Q., ktorá bola vypočutá aj na hlavnom pojednávaní a súdu sa javila jej výpoveď presvedčivá a spontánna. Tiež súd pri hodnotení dôkazov musel prihliadať aj na závery znaleckého dokazovania z oboru psychológia, kde zo záverov vyplynulo, že schopnosť reprodukcie u svedkyne poškodenej je znížená, má tendencie uvádzať skôr vnímané podnety skreslene, resp. uvádzať také, ktoré neboli vôbec explorované. Z dôvodu prítomných konfabulačných tendencií a histriónskych rysov osobnosti, nemožno považovať výpoveď poškodenej za vierohodnú. Znalkyňa tiež poukázala na negatívny, nepriateľský vzťah poškodenej voči obžalovanému a jej negatívne emócie voči nemu. Aj napriek objektívnemu dôkazu, že svedkyňa poškodená na naliehanie sestry sa ešte vo večerných hodinách inkriminovaného dňa podrobila vyšetreniu na pohotovosti, predložila lekárske potvrdenie, kde uviedla tak sestru ako aj lekárovi pri prvotnom vyšetrení na pohotovosti, že zranenia popísané v správe jej spôsobil obžalovaný, súd mal pochybnosti ohľadom mechanizmu vzniku zranení, keďže aj v lekárskom odbornom vyjadrení, bol mechanizmus vzniku takmer u všetkých zranení neurčitý (s výnimkou zranenia pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc) a zranenia, ktoré utrpela poškodená mohli vzniknúť aj pádom. Keďže zranenie pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc, ktoré súd pojal do skutkovej vety, pretože vo vzťahu k tomuto zraneniu vzhľadom na záver odborného lekárskeho vyjadrenia nemal pochybnosti, že vzniklo úderom do tvare poškodenej, nemalo povahu ublíženia na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona, nešlo o poškodenie zdravia, ktoré by poškodenej nie na krátky čas sťažovalo obvyklý spôsob života, t.j. po dlhšiu dobu ako 7 dní, súd konanie obžalovaného neposúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Súd však napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania, pretože nemal pochybnosti, že konanie obžalovaného popísané a ustálené v skutkovej vete napĺňa formálne aj materiálne znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona. Súd neveril obrane obžalovaného, že predmetného večera, potom ako sa vrátili z firemnej akcie k žiadnemu konfliktu medzi nimi nedošlo, čo obžalovanému mala potvrdiť aj jeho mama, svedkyňa Q. S., ktorej výpovedi súd rovnako neveril, svedkyňa účelovo vypovedala v prospech syna, svedkyňa úplne inak vykresľovala vzťahy medzi obžalovaným a poškodenej, ako ich popísala mal. E.M., ktorej výpoveď aj znalkyňa vyhodnotila ako vierohodnú. O tom, že došlo k incidentu, vyhrážkam a aj fyzickému napadnutiu poškodenej nasvedčuje odborné lekárske vyjadrenie, z ktorého vyplynulo, že pokiaľ ide o zranenie poškodenej pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti oboch očníc, v tomto prípade mechanizmus vzniku tohto zranenia jednoznačne potvrdzoval výpoveď svedkyne poškodenej. Z odborného vyjadrenia vyplynulo, že toto zranenie bolo spôsobené opakovaným úderom päšťou, úderom lakťom, úderom kolenom, kopnutím nohou do oblasti očníc poškodenej. Toto zranenie tak nemohlo vzniknúť pádom, a to o to skôr, že išlo o opakované násilie na oblasť oboch očníc. Pravdivosti výpovede poškodenej svedčí aj jej následne správanie, hneď ráno telefonovala svojej mame a sestru, ktorým uviedla, že ju obžalovaný fyzicky napadol, že má z obžalovaného obavu, že už ďalej takto nemôže. Jej výpovedi, že bola napadnutá obžalovaným a že z jeho správania mala obavu svedčí tiež skutočnosť, že predmetnú noc spala v detskej izbe, čo potvrdil aj obžalovaný, ktorý uviedol, že bol sám ráno prekvapený,

že poškodená nespala s ním v spálni, ale že ju našiel v detskej izbe. Následne tento záver umocňuje aj pocit viny na strane obžalovaného, s poukazom na výpoveď matky poškodenej, že obžalovaný nepriamo incident potvrdil do telefónu jej manželovi. Tiež správanie obžalovaného po incidente, ktorý uviedol, že sa nedotazoval poškodenej ohľadom zranení, podľa výpovede svedkyne X. Ž., na firemnej akcii nič nenasvedčovalo tomu, že by boli medzi obžalovaným a poškodenou narušené vzťahy, v neposlednom rade aj prišli domov spolu a obžalovaný sa aj čudoval, že poškodená pri ňom nespí, a potom sa súdu javí zvláštnym, že ak sa medzi nimi nič neudialo, ako sa o tom snažil obžalovaný presvedčiť súd, tak potom nemal dôvod s poškodenou ráno nekomunikovať, poškodená by nemala dôvod odísť k svojim rodičom, bolo zrejmé že obžalovaný zámerne zahmlieva tieto skutočnosti, keďže aj rozporuplne vypovedal, keď raz uvádzal, že ho poškodená hneď ráno obvinila, že zranenia jej mal spôsobiť, a potom zasa tvrdil, že sa o zraneniach nebavili. V neprospech obžalovaného svedčí skutočnosť, že sa vyjadril, že si síce na okolnosti po návrate domov nepamätá, ale vie že poškodenej neublížil. lebo by nebol toho schopný, čo bolo v rozpore s tým, čo vypovedala mal. E.M., ktorá uviedla, že takéhoto obdobného správania sa obžalovaný dopúšťal aj pred týmto incidentom, kedy situáciu riešila aj babka (mama obžalovaného), ktorá si záhadne ako aj obžalovaný na takéto situácie nepamätala.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona sa dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spácha na chránenej osobe a potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4, 5 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodeneц a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Blízkou osobou sa na účely trestných činov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu a to takým spôsobom, že u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom vyhrážka nemusí byť vyslovená osobne, ale stačí keď sa osoba, ktorej je vyhrážka adresovaná sa o nej dozvie. V tomto konkrétnom prípade s prihladnutím na okolnosti spáchania súdeného skutku, obžalovaný sa nie len verbálne vyhrážal poškodenej, ale zároveň na poškodenú aj fyzicky zaútočil a vyhrážka tak mala reálny podklad. Súd tak mal za preukázané, že vyhrážky obžalovaného, boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Súd v kontexte uvedených dôkazov, v súhrne priamych ako aj nepriamych dôkazov tak mal za preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba, sa dopustil verbálneho konania a aj fyzického útoku na v tom čase ešte jeho manželku a svojim konaním sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke. Tvrdenia obžalovaného, že si na skutok nepamätá považoval za jeho obranu.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu predovšetkým hroziacim následkom konania obžalovaného, spôsobom jeho spáchania a tiež objektom súdeného trestného činu, ktorým je ochrana ľudského života a zdravia, ako najvyššej nožnej hodnoty.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný v registri trestov nemá záznam, súd mu tak priznal poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona). Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Keďže súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu tak vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí od 6 mesiacov do 30 mesiacov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdom trestaný, súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, t.j. na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby s určením primeranej skúšobnej doby na 18 mesiacov, nakoľko dospel k presvedčeniu, že takto uložený trest je dostatočným na prevýchovu obžalovaného, aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania a zároveň takto uložený trest splní aj ďalšie funkcie trestu a dostatočne odzrkadľuje aj morálne odsúdenie páchatela.

Poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, keďže nárok na náhradu škody riadne nezdokladovala a súd tak nemal podklady k tomu, aby rozhodol o výške uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.